

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3304/2563

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงนครราชสีมา โจทก์ นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 12, ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 ทวิ, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 5, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 6, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 10, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องถึงการกระทำความผิดของจำเลยรวมมาในข้อเดียวกันและระบุว่าจำเลยกระทำความผิดในวันเวลาและสถานที่เดียวกัน แต่ความผิดฐานเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันทนายผลการแข่งขันชกมวยทางโทรทัศน์ และความผิดฐานจัดให้มีการเล่นการพนันไพรมี่ ต่างเป็นความผิดอยู่ในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งตาม พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 12 ได้แยกความผิดของการพนันประเภทต่าง ๆ ไว้ตามบัญชี ก. และบัญชี ข. โดยการพนันแต่ละประเภทดังกล่าวเป็นความผิดอยู่ในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกัน เมื่อฟ้องโจทก์ระบุยืนยันว่าจำเลยเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันทั้งสองประเภท และจำเลยให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดทั้งในฐานจัดให้มีการเล่นการพนันทนายผลการชกมวยทางโทรทัศน์ และฐานจัดให้มีการเล่นการพนันไพรมี่ อันเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ซึ่งศาลต้องพิพากษาลงโทษจำเลยทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป สำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางที่ศาลล่างทั้งสองสั่งรับนั้น เห็นว่า เครื่องรับโทรทัศน์เป็นแต่เพียงเครื่องรับภาพการชกมวยจากสถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นผู้ส่งภาพมาเท่านั้น การที่จำเลยซึ่งเป็นผู้จัดให้ผู้เล่นการพนันดูโทรทัศน์เพื่อพนันทายผลของการแข่งขันชกมวย หากทำให้เครื่องรับโทรทัศน์เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยตามความหมายแห่ง พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 โดยแท้จริงไม่ แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพ แต่เมื่อปรากฏว่าตามสภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางดังที่โจทก์บรรยายมาในฟ้องนั้น มิใช่เครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยแล้ว เครื่องรับโทรทัศน์ของกลางจึงไม่ใช่ทรัพย์สินอันจะพึงรับตาม ป.อ. มาตรา 33

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4, 4 ทวิ, 5, 6, 10, 12, 15 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 ธิของกลาง และให้จำเลยจำสินบนนำจับตามกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4, 12 (2) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานจัดให้มีการเล่นพนันทนายผลการแข่งขันชกมวยทางโทรทัศน์ จำคุก 2 เดือน และปรับ 1,000 บาท ฐานจัดให้มีการเล่นพนันไพรมี่ ปรับ 2,000 บาท รวมจำคุก 2 เดือน และปรับ 3,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน และปรับ 1,500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ธิบของกลาง ให้จำเลยใช้เงินสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของค่าปรับ ถ้าจำเลยไม่ชำระสินบนดังกล่าว ให้จ่ายจากเงินที่ได้จากของกลาง ซึ่งศาลสั่งริบเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว หรือจ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล โจทก์อุทธรณ์โดยอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค 3 ซึ่งอัยการสูงสุดได้มอบหมายรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4 วรรคสอง, 4 ทวิ วรรคหนึ่ง, 12 (2) ความผิดฐานจัดให้มีการเล่นพนันทายผลการแข่งขันชกมวยทางโทรทัศน์ ไม่รอกการลงโทษจำคุก ไม่ปรับ และยกคำขอจ่ายสินบนนำจับในความผิดฐานนี้ ไม่ริบฝากครอบ ถ้วยรองและลูกเต๋า 3 ลูก ของกลาง โดยให้คืนแก่เจ้าของ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องเป็นความผิดกรรมเดียวหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ฟ้องด้วยวาจากระบุนยันว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยจัดให้มีการเล่นพนันทายผลการชกมวยทางโทรทัศน์ (มวยตู้) แก่ผู้เล่น 25 คน ซึ่งเป็นการเล่นที่เสี่ยงโชคให้แก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง อันเป็นการพนันนอกจากที่กล่าวในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 และมีใช้การเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 4 ทวิ พนันเอาทรัพย์สินกันโดยถือผลแพ้ ชนะ หรือเสมอของนักมวยที่ชกต่อยกัน หากผลการแข่งขันตรงกับที่ทายผลไว้ฝ่ายที่ทายถูกต้องจะได้สินพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และจัดให้มีการเล่นพนันไพรมี่ อันเป็นการพนันประเภทที่ต้องขออนุญาตตามบัญชี ข. อันดับที่ 21 ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 แก่ผู้เล่น 4 คน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน กับขอให้เรียงกระทรวงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 มาท้ายฟ้องด้วย แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องถึงการกระทำความผิดของจำเลยรวมมาในข้อเดียวกันและระบุว่าจำเลยกระทำความผิดในวันเวลาและสถานที่เดียวกัน แต่ความผิดฐานเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันทายผลการแข่งขันชกมวยทางโทรทัศน์ และความผิดฐานจัดให้มีการเล่นการพนันไพรมี่ ต่างเป็นความผิดอยู่ในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งตามพระราชบัญญัติการพนัน ฯ มาตรา 12 ได้แยกความผิดของการพนันประเภทต่าง ๆ ไว้ตามบัญชี ก. และบัญชี ข. โดยการพนันแต่ละประเภทดังกล่าวเป็นความผิดอยู่ในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกัน เมื่อฟ้องโจทก์กระบุนยันว่าจำเลยเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันทั้งสองประเภทและจำเลยให้การรับสารภาพ จึงพึงได้ว่าจำเลยกระทำความผิดทั้งในฐานะจัดให้มีการเล่นการพนันทายผลการชกมวยทางโทรทัศน์ และฐานจัดให้มีการเล่นการพนันไพรมี่ อันเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ซึ่งศาลต้องพิพากษาลงโทษจำเลยทุกกรรมเป็นกระทรวงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้รอกการลงโทษจำคุกไว้นั้น เห็นว่า แม้เจ้าพนักงานจับผู้เล่นการพนันได้ทั้งหมด 29 คน แต่ยึดเงินสดของกลางได้เพียง 1,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนไม่มาก ตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่อาจแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่าเป็นบ่อนการพนันขนาดใหญ่ เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับจำเลยมีอายุมากแล้วและมีโรคประจำตัว กรณีจึงมีเหตุอันควรปรานีเพื่อให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดีและประกอบสัมมาชีพหาเลี้ยงครอบครัวได้ต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในความผิดฐานจัดให้มีการเล่นพนันทายผลการแข่งขันชกมวยทางโทรทัศน์โดยไม่รอกการลงโทษจำคุกไว้นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น แต่เพื่อให้จำเลยหลาบจำและเป็นการป้องปรามมิให้จำเลยหวนกลับมากระทำความผิดในทำนองนี้ซ้ำอีก รวมทั้งเพื่อให้มีเจ้าพนักงานคอยแนะนำ ช่วยเหลือ ตักเตือน หรือ

สอดคล้องดูแลให้จำเลยสามารถกลับตัวได้อย่างแท้จริง จึงเห็นสมควรคุ้มครองความประพฤติของจำเลยไว้และลงโทษปรับอีกสถานหนึ่ง เมื่อลงโทษปรับแล้ว จึงให้จำเลยใช้เงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับด้วยอนึ่ง สำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางที่ศาลล่างทั้งสองสั่งรับนั้น เห็นว่า เครื่องรับโทรทัศน์เป็นแต่เพียงเครื่องรับภาพการชกมวยจากสถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นผู้ส่งภาพมาเท่านั้น การที่จำเลยซึ่งเป็นผู้จัดให้ผู้เล่นการพนันดูโทรทัศน์เพื่อพนันทายผลของการแข่งขันชกมวย หากทำให้เครื่องรับโทรทัศน์เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติการพนันฯ โดยแท้จริงไม่ แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพกรณีของกลางตามฟ้อง แต่เมื่อปรากฏว่าตามสภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางดังที่โจทก์บรรยายมาในฟ้องนั้น มิใช่เครื่องมือเครื่องใช้ในการเล่นการพนันชกมวยแล้ว เครื่องรับโทรทัศน์ของกลางจึงไม่ใช่ทรัพย์สินอันจะพึงรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขให้ถูกต้องเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้รับเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางตามคำขอของโจทก์จึงไม่ชอบ พิจารณาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และคุ้มครองความประพฤติของจำเลยไว้ 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยฟัง โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรกำหนด ให้จำเลยละเว้นความประพฤติได้อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดทำนองนี้อีก กับให้จำเลยกระทำความกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 30 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่รับเครื่องรับโทรทัศน์ของกลางโดยให้คืนแก่เจ้าของ นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

นิพนธ์ ใจสำราญ · วรงค์พร จิระภาค · ชูชีพ ปิณฑะสิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3304/2563>